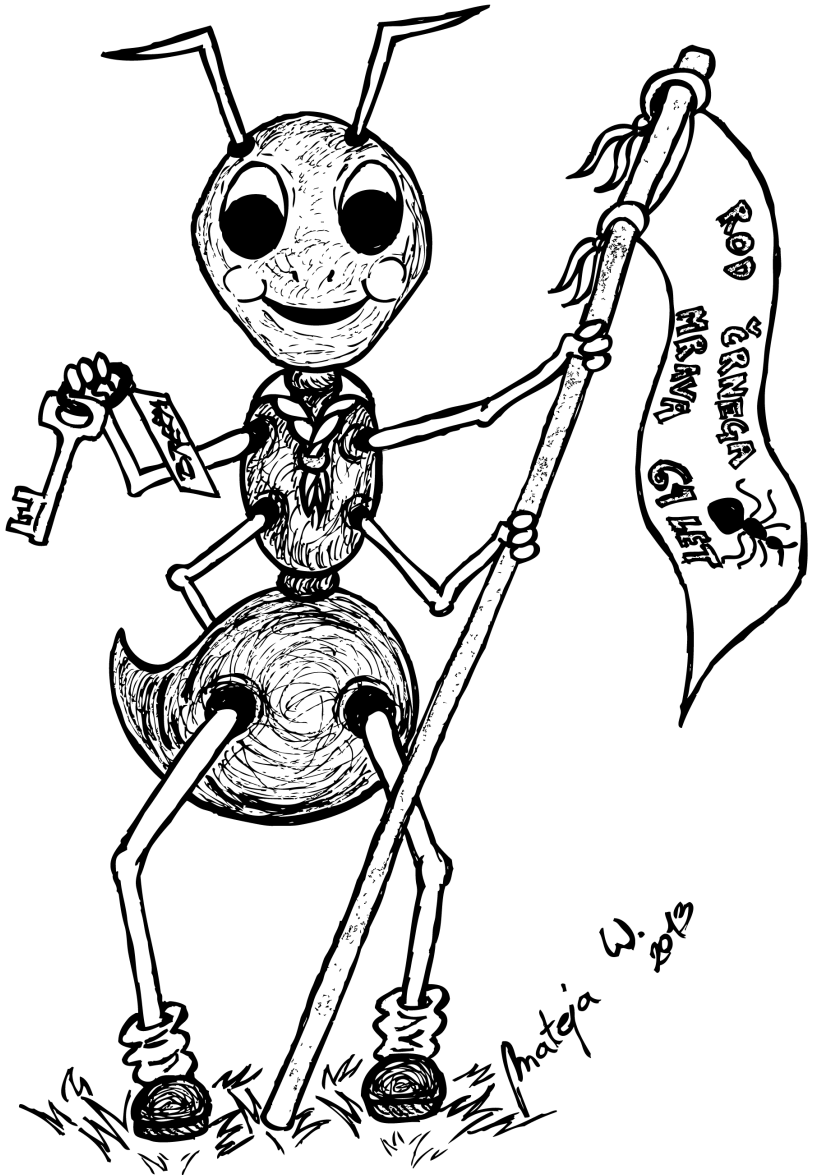

MRALJINČEK

leto 2012/2013
številka 2
april 2013

Sankanje na Polževem, januar 2013

Obisk pri Brunu, februar 2013

KAZALO

Uvodnik	4
Novice iz Mravljišča	
Kaj se je dogajalo in kaj še sledi ...	5
Mrav mora vedeti	
Kaj so in kaj še počnemo taborniki Črnega mrava že 61. leto	6
INTERVJU: Biti načelnica rodu ni mala malica	8
Mrav na akciji	
Sankanje ali Zimsko rajanje	9
Megamodul ali Ludomagem	12
Megamodul—kuhar	14
Megamodul—gospodar	15
GG-race	16
Poland—Polska—Poljska	18
Vod se predstavi	
Čebelice in večina Sanitejec	20
Vod Radovedni mravljinčki	21
Vod Feniksov red	23
Vod Tigrasti zmaji	25
Mrav razmišlja ...	
Refleksija običajnega potovanja z javnim avtobusnim prevozom po Ljubljani	27

Uvodnik

Mravi ne poznamo zimskega spanja. Tudi v najhladnejših dneh sestankujemo, se sankamo, učimo, pohajkujemo, organiziramo, se orientiramo, skočimo v tujino in praznujemo rojstni dan. V Mravljiničku z vami delimo utrinke dogodkov, na Brezi pa golaž.

Ob tej priložnosti voščim vsem Mravom vse najboljše in (z besedami nekega Mrava) še vsaj pol toliko!

Zdravo!

Maja Premrl,
načelnica RČM

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

Mravljiniček je glasilo tabornikov Rodu Črnega mrava iz Ljubljane.

Odgovorna urednica:

Maja Premrl

Glavni urednik:

Matej Plestenjak

Tehnična urednica:

Kristina Šturm

Izhajanje:

Mravljiniček izide, ko se nabere dovolj prispevkov. Ta številka je izšla 7. 4. 2013.

Št. 2/2012–2013

Cena enega izvoda:

Za člane brezplačno, za ostale vsaj enkrat zastonj.

Naslov uredništva:

Rod Črnega mrava

Rožičeva 1a

1000 Ljubljana

»Za Mravljinička«

E-pošta:

rcmlj@rutka.net

Prispevki v Mravljiničku izražajo mnenja avtorjev.

Pripombe in predlogi so vedno dobrodošli.

Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi ter močno verjamemo v pomembnost svojega početja. Ponosni smo, da je naš rod med najstarejšimi v Sloveniji.

Kaj se je dogajalo in kaj še sledi ...

Pustni izlet na Bistriško,

8. februar:

Peljali smo se pogledat taborna prostora v Zabičah in na Klivniku. Ustavili smo se tudi pri lastniku prostora, našem dobrem znancu in podporniku Brunu. V njegovi garaži se vedno kaj dogaja.

Tečaj aktivnega taborništva,

1.–3. februar:

V Mali Stari vasi pri Grosupljem smo imeli tudi letos rodov seminar za vodnike in druge aktivne tabornike. Igrali smo se razne igre, kurili ogenj v vlažnem vremenu, igrali vodov sestaneke in predstavljali funkcije v rodovi upravi. Tabornica Teja Čas nam je prišla predstaviti tudi mednarodno skavtsko dejavnost.

GG Race, orientacijsko tekmovanje MZT, 17. marec:

Črni mravi so pomagali pri organizaciji, Maja pa je bila skrbna starešina akcije. Udeležili sta se ga tudi dve naši ekipi. Ekipa Zmešani je osvojila odlično 10. mesto v kategoriji GG mlajših, ekipa Feniksov red pa je uspešno opravila vse naloge na KT-jih v spremstvu vod-

nika. Sončna sobota je dodala čarobno pomladno ozadje pravi taborniški akciji.

Mito

Koledar akcij, pomlad–poletje 2013

7. april	Praznovanje 61-letnice RČM
20. april	Feštival
11.-12. maj	Predkonačarstvo
18. maj	Spust po Ljubljani
25. maj	Žaboboj
4.-16. julij	TABOR
19.-28. avgust	GG in MČ vodniški tečaj

Kaj so in kaj še počnemo taborniki Črnega mrava že 61. leto

ali

kratek pregled delovanja rodu

Eno leto po ustanovitvi Zveze tabornikov Slovenije je bil 6. aprila 1952 v Ljubljani ustanovljen taborniški Rod Črnega mrava. Rod je dobil ime po predvojnem učitelju in skavtu Miroslavu Zoru – Črnem mravu, ki je bil med začetniki skavtstva in gozdovništva (s skupnim imenom taborništva) v Sloveniji v dvajsetih letih preteklega stoletja. Znan je tudi po tem, da je leta 1931 spisal prvi priročnik, v katerem opisuje tehnike življenja v naravi z naslovom »Weekend«. Njegov brat Ivo Zor pa je bil med ustanovitelji Rodu Črnega mrava.

Rod Črnega mrava že enainšestdeseto leto skrbi za taborniške dejavnosti moških otrok in mladine. Vsa leta Rod pripravlja poletna taborjenja v različnih krajih po Sloveniji in tujini. Že leta

1954 je bilo organizirano taborjenje v Grčiji. Leta 1964 pa so Črni mravi taborili na Ohridu. Leto kasneje se je skupina 13 tabornikov in tabornic Črnega mrava odpravila na mednarodno izmenjavo v Švico. Omenimo naj še taborjenje na Otoku mladosti Obunjan, kjer so Mravi taborili leta 1976.

Koncem sedemdesetih in v začetku osemdesetih je bilo aktivno sodelovanje s takratno Višjo šolo za socialne delavce, s katero smo izvedli del skupnega akcijsko-raziskovalnega projekta "Vpliv družbenega prostora na socializacijo otrok". V tem času so bile od leta 1978–1983 v Martuljku in Zabičah po tri izmene taborečih.

Potrebno je omeniti, da je Rod v začetku devetdesetih organiziral taborjenja za

begunsko mladino iz Bosne. Taborjenja so se odvijala v Zabičah pri Ilirski Bistrici. Po letu 1997 se večinoma zadržujemo ob jezeru Klivnik v bližini Ilirske Bistrice.

Na TAT-u mladi pridobivajo veščine o vodenju skupine, o komunikaciji in o organiziranju dela.

Izleti, tekmovanja in zimovanja, ki jih skozi celo leto pripravljamo in izvajamo so namenjena pridobivanju znanja o življenju v naravi in usmerjanja v zdrav način življenja ter kakovostno preživljanje prostega časa naših članov.

Rod za svoje vodnike vsako leto organizira interne tečaje. Eden takih je TAT (tečaj aktivnega taborništva), na katerem mladi pridobivajo veščine o vodenju skupine, o komunikaciji in o organiziranju dela.

Tečaj GiZ, kratica za Gozdovniški izziv, je v celoti produkt skupine naših članov, v praksi pa je to tridnevni tečaj v naravi, pod zasilnimi bivališči, kjer se mladi učijo zgolj tehničnih veščin preživetja v naravi.

Tukaj sem se razpisal o najvidnejših akcijah, ki smo jih Črni mravi skozi desetletja pripravili. Pred leti pa je Mito spisal sestavek, ki ga radi uporabimo vedno, kadar nas kdo vpraša, kdo smo in kaj delamo:

»Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi in močno verjamemo v pomembnost našega početja. Ponosni smo, da smo eden izmed najstarejših Rodov v Sloveniji.«

Marino Rovan

INTERVJU:

Biti načelnica rodu ni mala malica

Odkar je pri tabornikih, preživlja več prostega časa v naravi, pridobiva nova znanja in spretnosti. Uspešno končana inštruktaža, veliko vložene energij, in sedaj načelnica rodu – Maja Premrl.

Kako in kdaj si začela svojo taborniško pot?

Z Mravi me je predstavil David pred približno petimi leti. V njegovi družbi sem obiskovala različne taborniške dogodke ter ga opazovala pri delu načelnika. Sčasoma sem pričela vlagati svojo energijo v različne akcije kot npr. pomočnica vodnice oz. vodnica na taboru, članica RU... Po tečaju za vodje taborniških enot sem tu.

Kakšno funkcijo trenutno opravljaš pri tabornikih?

Trenutno opravljam funkcijo načelnice rodu.

Si zaradi obiskovanja tabornikov spremenila svoj "stil" življenja, in ali priporočaš tabornike tudi drugim?

Vsako delo, v katerega vlagaš toliko energije, na nek način vpliva na tvoje življenje. Odkar sem pri tabornikih, več časa preživim v

naravi, pridobivam nova znanja in spretnosti ter se družim z različnimi ljudmi. Tabornike priporočam vsem, ne glede na interese ali starost. Rod je okolje, kjer lahko vsak najde nakaj zase. Vmes mogoče najde še sebe.

Kakšen je tvoj pogled na funkcijo načelnika pri Črnem mravu?

Maja tabornike priporoča vsakomur, ne glede na interese ali starost.

Načelnik ima zbrane vse informacije, kaj se in se bo dogajalo v rodu. Predvsem ga zanima programski del, to je delo z mladimi in vodniki, katerim je na voljo, če potrebujejo pomoč pri delu z

vodom. Organizira ljudi za izpeljavo akcij ter je vez med Črnim mravom in ostalimi rodovi.

Imaš morda kakšno idejo za kakršnekoli izboljšave?

Ideje so vedno prisotne, to poganja vsako organizacijo. Letos ne potrebujemo veliko izboljšav, mogoče spremembe. Sicer pa ideje hitro udejanjimo, o čemer lahko berete tudi v Mravljinčku. Sedaj, ko smo končali z organizacijo GG-racea, se osredotočamo na praznovanje 61-letnice. Večino naših idej pa seveda pobere organizacija tabora, ki bo že čez tri mesece.

Si že okusila najboljše taborniško kosilo, ki se ti je še posebej vtisnilo v spomin?

Obožujem hrano, ki jo jemo na taborniških akcijah! Če na hitro pomislim, se najbolj spomnim Brigittinih bučkinih polpet, golaža, ki so jih skuhalo PP-ji na taboru ter Mitove gobove juhe iz akcije na Brezi.

Kje te še lahko najdemo izven taborniških vrst?

Srečate me lahko v šoli, na kolesu, v knjižnici, slaščičarni, kinu ter občasno na kakšni vzpetini ali stenci.

*Intervju pripravil
Matej Plestenjak*

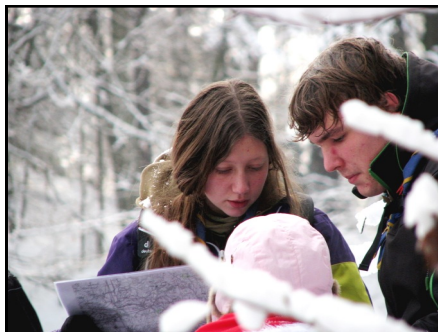
Sankanje ali Zimsko rajanje

Pri Črnem mravu smo 27. januarja organizirali sankanje – Zimsko rajanje na Polževem nad Višnjo Goro. Udeležilo se ga je kar nekaj otrok, predvsem MČ-ji, manjkali pa niso tudi GG-ji.

Vse se je začelo v začetku januarja na rodovi upravi, ko smo razmišljali, kaj bi lahko organizirali za naše majhne »mravlje« v rodu. In padla je ideja – sankanje. In še organizator... vsi so pogledali mene in me nekako soglasno določili za organizatorja. Tako nisem imel kaj dosti izbire in sem si mislil, no, saj nam bo uspelo, saj nam mora!

Prvi organizacijski sestanek je minil dokaj hitro. Hitro smo izbrali lokacijo, tokrat smučišče Polževo. S prevozom pa tudi nismo imeli težav, saj nas od železniške postaje pa do smučišča loči le kakšna ura in pol hoje. Tekom tedna sem poklical še na Polževo ter se dogovoril za čaj in palačinke s čokolado, ki so namenjene za mali-

co po utrujajočem sankanju. Na dan akcije, 27. januar 2013... zjutraj ob 6.00 sem bil že na nogah in preverjal, če sem vzел vse, kar rabim; topel čaj, malico, fotoaparāt in seveda karte za vlak. Ob prihodu na železniško postajo Polževo ob 7.20, kjer naj bi bil tudi zbor, sem zagledal nekaj že predvsem nestrpnih otrok, polnih

Hm ..., a gremo raje kar po azimutu?

energije, ki jo bodo izkoristili na sankanju. Kmalu so prišli še ostali otroci, za njimi pa je prisopihal tudi vlak. Hitro smo se vkrčali, v slovo pomahali staršem in se predali mislim ter tekočim pogovornim temam in dogodivščinam preteklega tedna.

Po hitro pretekli uri in pol smo prispeli na postajo. Po fotografiranju smo razložili pravila

hoje po cesti in počasi krenili proti sankališču. Ker je bilo takrat še vedno veliko snega, smo imeli malo težav pri iskanju poti, zato smo se odločili, da jo krenemo kar po azimutu. Kaj je že azimut? No, preprosto povedano je to kot med severom in izbrano točko, ki ga določimo s pomočjo kompasa in karte. En strm hrib in en ali

Na snegu smo vsi zelo uživali.

dva kilometra ceste pozneje smo prispeli na sankališče. Mukoma smo odložili nahrbtnike na tla in se zagnali po hribčku do vrha sankališča. Niso se zabavali samo otroci, otroške spomine pri sankanju smo obujali tudi mi. Sledile so palačinke in čaj. Slastne palačinke s čokolado in skodelico toplega sadnega čaja. Še nekajkrat smo se spustili po sankališču in že je napočil čas odhoda. Seveda se

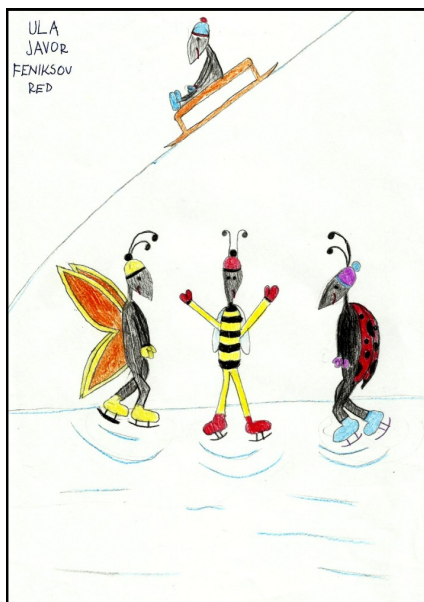
Nasmejani obrazi na zimskem rajanju na Polževem.

nikakor nismo pozabili fotografirati.

Nazaj smo jo ubrali po drugi poti, čez Zavrtače v Višnjo Goro. V Višnji Gori smo srečali tudi nemalo polžev, ki so nas pozdravljali ob poti. Naš prevoz domov – vlak – ni imel veliko zamude in ga nismo čakali prav dolgo.

Proti večeru smo prispeli na postajo, kjer so nas že nestrpno čakali naši starši. Odhiteli smo jim v objem, se poslovili in že komaj čakali naslednjo akcijo!

Matej Plestenjak

Ula Javor, Feniksov red

Megamodul ali Ludomagem

Nekaj najbolj pogumnih in znanja željnih tabornikov rodu Črnega mrava se je odločilo, da se bo udeležilo izobraževanja Megamodul, ki je potekal med 7. in 10. 2. 2013 v Zapotoku nad Igom v organizaciji ljubljanskih rodov. Megamodul je bil razdeljen na 5 modulov: modul gospodar, animator, kuhar, duhovnost in propagandist. V teh štirih poučnih in zabavnih dneh smo se udeleženci naučili res veliko in uporabnih informacij za nadaljnje delo v rodu.

Te trije zagreti prostovoljci smo bili: Simon, Anži in jaz, Matej. Udeležili smo se treh različnih modulov, Simon se je odločil, da bo plaval v bolj gospodarskih vodah, Anži je ostal v enem svojih najljubših prostorov – kuhinji, jaz pa sem se odločil, da bolje spoznam propagando.

V času prihoda, v četrtek proti večeru, smo se zbrali v »dnevni sobi« te majhne hiške. Organizator Blaž nam je razložil osnovna pravila v hiši. Dnevna soba je bila dokaj majhna, komaj dovolj velika za 20 tabornikov, ki smo v četrtek že bili tam. Ko nam je Blaž omenil,

da nas bo skupaj okoli 60, smo bili res presenečeni. Večina jih je ostala še na MZT žuru in naj bi prišla takoj naslednjo jutro. Po končanih motivacijskih igrah smo odšli po modulih v sobe, da se bolje spoznamo. »Propagandisti« smo dobili manjšo sobico v drugem nadstropju. Vseh skupaj na tem modulu naj bi nas bilo devet. Naša soba je bila po taborniški strani videti totalno netaborniška, saj ko si prišel v prostor, si se z lahkoto spotaknil ob napajalne kable sedmih računalnikov, prevrnil z mize projektor ali pa fotkal z enim izmed petih fotoaparátov.

Drugo jutro smo se med seboj že bolje poznali. Po okusnem zajtrku smo odšli na prve aktivnosti, v našem primeru so bila to predavanja. Ker smo propagandisti in skrbimo za propagando društva, seveda ni šlo brez prakse. Tekom dneva smo tako dobili zanimivo nalogo: poskrbeti za izzid glasila, ki bo izhajal na Megamodulu. Samo dve številki, ena v soboto in druga v nedeljo. Mislili smo si, ah, to bo čist *simp!* Razdelili smo si naloge ter hiteli pisati članke in fotografirati zanimive prigode.

Seveda nismo imeli na voljo celoga dne, imeli smo tudi zanimiva predavanja in delavnice. Proti večeru smo imeli napisanih zelo malo prispevkov, za ime glasila pa smo izbrali Ludomagem. Pisali in pisali smo, si izmišljali vice in naredili horoskop. Ura se je že bližala polnoči, mi pa še zmeraj nismo končali s pisanjem. Ko je ura odbila 2.00, smo še dopolnjevali zadnje malenkosti. Končno! Pa nam je uspelo. Utrujeni smo odšli spat okoli treh zjutraj, spremljal nas je samo zvok tiskalnika, ki je aktivno tiskal 50 kopij, žal samo štiristranskega Ludomage-ma.

Sobota. Vstali smo ob 7.32 oz. 8.32. Ne spomnim se točno, kdaj smo zjutraj vstajali, ampak ta podatek

tako ali tako nima kakšnega velikega pomena. Ob vrednotenju včerajšnjega dne ugotovimo, da smo bili precej neorganizirani. Malo smo premešali vloge pri glasilu in nadaljevali s programom. Tokrat smo si

zadali jasen cilj – napisati vse prispevke in vsebino do večerje. Po zanimivih predavanjih in okusnem kosilu smo se lotili dela. Tokrat smo za spremembo imeli napisane skoraj vse prispevke. Ker pa je bil to zadnji dan na Megamodulu, ga nismo hoteli preždeti v tej zaprti sobici. Animatorji so za nas pripravili zabaven večerni program, na katerem ni izostal nobeden od udeležencev, pa tudi smeha ni manjkalo. Ura je tiktakala, mi pa še vedno nismo končali glasila. Ko smo ga le končali, je ura kazala okoli tri zjutraj. Začeli smo s tiskanjem. Toda tokrat nam jo je zagodel tiskalnik, ki je vsako četrto stran dobesedno razrezal na dva dela. Po hitrem popravilu smo odpravili napako in nadaljevali. Ker je bil to zadnji večer, nismo in nismo hoteli spati. Čebljamo smo in se družili do zgodnjih jutranjih ur. Ne spomnim se, kdaj točno smo omagali, vem pa, da je bila ura zagotovo čez četrto zjutraj.

Dan odhoda, nedelja. Po zajtrku in prebiranju osemstranskega Ludomage-ma smo začeli z malo daljšim vrednotenjem in pospravljanjem do kosila. Po delavnici, na kateri smo morali izdelati kakršnega koli snežaka, smo pospravili še zadnje stvari, se poslovili in z lepimi spomini odšli domov,

novim dogodivščinam naproti.

Na Megamodulu nismo bili aktivni samo propagandisti. Kuharji so nam vse štiri dni pripravljali zajtrk, kosilo in večerjo, okrajšani pa nismo bili tudi kakšnih sladkih prese- nečenj. Gospodarji so poskrbeli za brezskrbno opremo in pohištvo, modul duhovnost nas je popeljal skozi nekaj prizorov življenja Milo- ša Miovića, ki ga žal ni več med nami, manjkale pa niso tudi igre, povezane z našo duhovnostjo. Animatorji so poskrbeli za zabavo in večerne programe.

Seveda smo (in bomo) pridoblje- na znanja v rodu uporabljali še naprej. Simon je že v začetku leta prevzel funkcijo pomočnika gos- podarja, z znanjem, ki ga je pridob- il, bo pa še učinkoviteje opravljal to funkcijo do konca leta. Anži je imel že veliko predznanja o kuha- nju, svojo zbirko znanja pa je še dopolnim z obiskom Megamodu- la. On je tudi tisti, ki nam bo na taboru kuhal J (tisti, ki ste bili na krompirčkanju, ste že lahko bili deležni njegove okusen kuhe). Jaz (Matej) pa sem prevzel funkcijo rodovega propagandista in bom s pridobljenim znanjem osveževal rod o aktualnih novicah in akcijah.

Matej Plestenjak

Megamodul—kuhar

Kot je razvidno iz naslova, sem se udeležil tega dogodka, ki je pote- kal tri dni v Zapotoku pri Igu. To je bilo zame prvo izobraževanje take vrste.

Ko smo prispeli v dom, sem imel mešane občutke in nekatere predsodke. Takoj ko smo prišli tja, smo čakali kar nekaj časa, da se je dogodek uradno začel, kar je bilo kar neprijetno, saj prostor, v kate- rem smo bili, ni bil ogrevan. Ko so se uradnosti končale, smo se raz- pakirali po sobah in odšel sem v kuhinjo. Tam smo se na hitro spo- znali med sabo in z vodjema Vičo- tom in Nikolasom. Usposobili smo najbolj neuporaben pralni stroj, kar sej jih kdaj videl in pa zavreli mleko za čokolino. Večerja je bila ob enajstih zvečer. Nato smo se pomenili, kaj bomo delali na tem izobraževanju. Že prvi dan smo se naučili nekaj trikov pri nakupova- nju, pisanju jedilnika, začimbah ... Spat smo hodili med drugo in četrto. Vstajati pa sem moral že ob sedmih. Za zajtrke smo pripra- vljali tunin namaz (1 x) , kosmiče, med in marmelado, maslo. Od napitkov smo pripravili čaj, kavo in malo toplega mleka.

Za kosilo smo pripravljali jedi kot so: puran v smetanovi omaki s pire krompirjem, čufte z dušenim rižem in pa seveda klasiko – »makaron flajš«.

Delali smo različne sladice: tiramisu, več vrst tort (Sacher, čokoladna), puding s piškoti in sadjem ter jabolčni zavitek.

Za večerji smo pripravili: čokolino ter primorsko joto in palačinke.

Zadnji večer smo naše goste pogostili s svečkami, s pogrinjki, s pevcem/kitaristom, z joto, z več kot 200 palačinkami in drugi sladicami.

Govorili smo o količinah, trikih, dobili smo recepte in mnogo drugega znanja. Pogovarjali in smejali smo se ves čas, saj smo bili res prava »ekipca«. Hkrati pa smo se v zelo majhni kuhinji naučili marsikaj tudi o odnosih, saj so bili lahko hkrati največ štirje v kuhinji, kuharjev oz. vajencev pa nas je bilo nekaj čez deset.

Izkušnja je bila res lepa. Zapomnil si jo bom za kar nekaj časa in upam, da se bo kak tak dogodek še ponovil.

Anže Rovan

Megamodul— gospodar

V mesecu februarju sem se udeležil izobraževanja Megamodul, ki je bil sestavljen iz več modulov. Udeležil sem se modula gospodar, saj me delo gospodarja zelo veseli.

Na Megamodulu smo se učili, kako popravljati rodovo opremo in kako dobro skrbeti zanjo, naučili smo se tudi, kako zložiti streho štabnega šotora na okvirju, ne da bi se dotaknila tal. Ta Megamodul je bil res dober, zato upam, da bomo imeli še kako nadaljevanje.

Simon Plestenjak

UGANKA

Je lahko rdeče, zelene,
rumene, modre, vijolične in
oranžne barve.

Kaj je to?

Živa in Gea,
Tigrasti zmajji

Rešitev: RUTKA

GG-race

GG-race je vsakoletno orientacijsko tekmovanje Mestne zveze tabornikov namenjeno gozdovnikom in gozdovnicam. Letošnji je potekal 16. 3. v Sračji dolini v Črnučah.

GG RACE 16. 3. 2013

ČRNUČE

Pod okriljem MZT smo letošnjo organizacijo v sodelovanju z Rašiškim rodrom prevzeli tudi mi, Mravi. Sodelovali smo na kontrolnih točkah, pripravljali vso opremo, se ukvarjali s prijavitelji, sama pa sem prevzela vlogo starešine.

V rodu smo se odlično povezali in opravili potrebne naloge. Izvedba GG-racea nam bo uvod za akcije, ki še sledijo.

Pohvaliti velja dva voda našega rodu, ki sta se akcije udeležila. Zmešani so se ko GG-ji na progo odpravili sami, Feniksov red pa je letos odšel na progo bolj za vajo skupaj z vodnikom.

Super primer za prihodnje leto, ko se lahko z več idejami lotimo istega projekta!

Maja Premrl

Letos je organizacija GG-racea padla tudi na nas. To pomeni, da smo morali biti že ob sedmih jutraj vsi

zbrani na zamrznjenem in zasneženem travniku v Sračji dolini, nekje nad Črnučami. Še dobro, da je bilo napovedano vsaj sonce, saj je bilo prav peklensko mraz. Ena ura, ki nas je ločila od začetka tekmovanja, je bila komaj dovolj, da smo vse pripra-

Priljubljeni na start.

vili. Treba je bilo raztovoriti kombi, postaviti štabca, razporediti mize, klopce in drugo opremo, poslati kontrolorje na kontrolne točke, malico, čaj ...

Ob osmih jutraj so prišle prve ekipe. Moja točka (topotesti, kjer se preveri

poznavanje topografskih znakov) je bila prva na sporedu, ki je dobila obiske. Na srečo je bila tudi prva, ki smo jo lahko pospravili, tako da sem do konca dneva ostala brez pomembnejše zaposlitve. Topoteste, ki jih je bilo potrebno popraviti in točkovati, sem precej uspešno podtaknila brezdelnim vodnikom iz drugih rodov, ki so nalogo dokaj z veseljem sprejeli, deloma zaradi dolgčasa, ker so morali čakati na svoje člane, deloma pa zaradi inovativnih odgovorov, ki jih izumijo ljudje, kadar ne vedo odgovora (na zemljevidu lahko menda med drugim opazite znak za ograjo z vrati, zaklad in pot v Maribor).

Nekatere, ki smo brezdelno posedali na štartu, je začelo počasi zanimati, kako se imajo ljudje, ki sedijo na različnih kontrolnih točkah. Ostalo je še nekaj praznih kart, zato smo si eno malce izposodili in se odpravili po progi. Čeprav je bila celotna proga speljana tako, da si lahko prišel do točk po (gozdnih) poteh, se je veliko

število ekip odločilo, da bodo raje gazili čez potoke in napol močvirnate travnike, ki so se v dopoldanskem soncu spremenili v velika polja blata. Upam, da so se pri tem zabavali, kajti njihove mame se verjetno, ko so jih videle, niso.

Počasi so vse ekipe premagale progo in zapustile travniško prizorišče sredi ničesar. Organizatorji smo morali seveda še vse skupaj pospraviti. Vse je šlo precej gladko, dokler se ni pripeljal kombi, v katerega naj bi naložili opremo. No, kombi bi se moral pripeljati, pa mu ni povsem uspelo. Sonce je čez dan segrelo zemljo, ki se je do popoldneva že spremenila v razmočeno blato, v katerem je kombi seveda obtičal. Večkrat. Počasi nam je uspelo, da smo ga spravili do trdnejše ceste. Opremo smo morali samo še odložiti v skladišču in dan, ki se je v bistvu začel že ob 5.00 zjutraj, se je lahko počasi končal.

Taja

Zmešani (GG) so se s progo uspešno spopadli sami.

Člani Feniksovega reda (MČ) so se tokrat na progo podali v spremstvu vodnika.

Poland – Polska – Poljska

Nekoč davno v januarju je na moj mail pripotovalo sporočilo, ki je vse starejše od 15 let vabilo, da se udeležijo taborniške izmenjave s Poljaki, pod okriljem Evropske unije. Zanimivo vabilo, samo kaj, ko je takrat še šola, pa testi, pa za cel teden se gre ...

En mesec kasneje, spet pregledujem mail, le da mi tokrat čez ramo opreza Rebeka:

»Poljska? Kakšna Poljska? Dej, greva na Poljsko!« Hm...? Test smo prestavili, en teden zatem se začnejo počitnice, mogoče bi pa šlo ...

Ponedeljek, 5.30 zjutraj. Tečem. Z dvema nahrbtnikoma na ramah. 22-ka mi je že za petami, na zbirnem mestu moram biti do 6.00. Bom ujela? Saj nimam izbire.

Pred temno Parmovo stoji samo rdeč kombi. Nikjer nikogar. Nena doma iz kombija izstopi voznik: »Trip to Poland?« A so nas kar Poljaki prišli iskat? Očitno res. Na srečo nisem prva, iz dokaj prostornega kombija (ki je nedvomno veliko udobnejši kot avtobus) me pozdravijo trije pretežno zaspani obrazi. Kmalu se nabere cela odprava.

Vseh skupaj nas je sicer samo sedem, ampak bomo že.

V majhen poljski kraj tik ob meji s Češko smo prispeli po kakih osmih urah vožnje. Sledil je običajni razpored po sobah, kosilo, potem pa je bil čas, da spoznamo Poljake. Upam, da nihče ni pričakoval, da si bomo že prvi večer zapomnili vsa tista imena, ki sorodnemu slovanskemu jeziku navkljub niso zvenela prav nič domače. Naslednji dan smo se seveda morali predstaviti ponovno, le da smo tokrat svoja imena tudi zapisali. To je precej pomagalo, čeprav mi je izgovorjava imen, kot sta Łukasz (Lukaš) in Szyry (Širi) še nekaj časa povzročala težave. Večina dni, ki smo jih preživeli tam, je bila namenjena različnim delavnicam na temo soodločanja in demokracije, ki so od nas včasih zahtevale precej inovativnosti, še posebej pri medsebojni komunikaciji, saj so nekateri precej slabo govorili angleško, zato smo si morali pomagati z raznoraznimi izrazi, ki smo jih poznali iz drugih slovanskih jezikov, ali pa so preprosto zveneli zelo podobno v obeh jezikih. V namen boljše komunikacije smo imeli na steni obešen ogromen list papirja, na katerem je

pisalo: *dictionary*. Priložnost, da se spoznamo s poljščino smo z veseljem izkoristili. Izgovorjava nekaterih besed bo verjetno za vedno ostala skrivnost (na primer *przekwecił*), sicer pa smo se s tovrstno 'tehnologijo' dovolj dobro znašli. Kadar nam drugega ni preostalo, pa je bil tu še vedno *google translate*, pa čeprav včasih nekaterih izrazov niti stric Google ni razumel.

Cel teden smo imeli krasno, sivo, mrzlo, sneženo in enolično vreme, ki nas ni vedno uspelo zadržati v hiši. Takoj zraven hiše, v kateri smo bili nastanjeni, je bilo majhno smučišče. Bilo je kot nalašč za lopatanje (nihče ni resno pomislil, da bi s sabo prinesel smuči) in Poljaki so imeli s seboj vso potrebno opremo (se pravi, lopate za lopatanje in podivjanega majhnega psa, polnega energije). Vse skupaj seveda ni zabavno, če se tega ne lotiš v temi, v novozapadlem snegu in v poljščini. S psom, ki se ti navdušeno postavi na pot, vsakič, ko hočeš mimo. Verjetno bi lahko mirno zatrdila, da sem na koncu izgledala kot kak nesrečen snežak, ki je ponesreči zataval v hišo in se bo zdaj, zdaj stopil.

Da ne bi v resnici cel teden ostali v hiši, so se organizatorji odločili, da nas peljejo malo na sprehod oziro-

ma na turistični ogled starega rudnika. In to ne rudnika česarkoli, ampak rudnika zlata. Večino rovov je sicer že zdavnaj zalila voda, odprt je samo še manjši del, namenjen turistom. Do tja smo se pripeljali z avtobusom, za kakršnega nisem verjela, da ga bom kdaj sploh videla, kaj šele, da bi se z njim peljala. Zgledal je star. Resnično star. Če bi mi voznik (ki je izgledal približno iste starosti kot avtobus) priznal, da ga je vozil že pred drugo svetovno vojno, sploh ne bi bila presenečena. Pogled na cesto, po kateri smo potovali dobro uro in verjetno ni videla pluga že odkar se je zima začela, je dodatno poskrbel za nenavaden občutek, da smo nekoliko zgrešili časovno obdobje.

Dokaj kmalu smo prispeli do trenutka, ko se je bilo treba od Poljakov posloviti. V tem času sem se uspela naučiti vsa njihova poljska imena, dve poljski pesmi, poljski nacionalni ples in o poljski narodni noši, to se pravi, o belih nogavicah v sandalih. Pred odhodom smo še obljubili, da bomo ostali v stikih, seveda pa bomo za resnično slovo lahko označili šele trenutek, ko bodo Poljaki konec avgusta zapustili gozdno šolo v Bohinju. Morda pa se bo tudi kasneje še pojavila možnost, da se ponovno srečamo?

Taja

Čebelice in večšina Sanitejec

V letošnjem letu smo se v klubu Čebelice lotili nekaj projektov. Med bolj izpostavljenimi je opravljanje večšine Sanitejec. To je nadaljevanje opravljanja večšine Bolničar II, ki so jo nekateri člani opravljali na taboru 2012. V sklopu teh aktivnosti

kodovanih delov telesa. Nato je demonstriral mavčenje zapetja s klasičnim in plastičnim mavcem. Predstavil je še ostala sredstva za imobilizacijo in nekaj osnovnih fizioloških položajev. To so naravni položaji telesa, ki ne obremenjujejo

Prej ...

smo obiskali Reševalno postajo Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana, Polikliniko in urgentni blok UKC LJ.

Na Reševalni postaji nam je reševalec in nekdanji Mrav Nejc predstavil reševalno vozilo in reševalno opremo. Predstavil je tudi postopke pri klicu na pomoč in pri nujenju prve pomoči v urgentni službi. Na Polikliniki smo obiskali mavčarno, kjer nam je Dragan predstavil več načinov imobilizacije poš-

mišično-skeletnega sistema. Na koncu smo se sprehodili do urgentnega bloka, kjer smo pogledali, kje je nov vhod in kje se nahaja triaža. Naše opravljanje večšine smo tako malo popestrili. V nadaljevanju sezone (do tabora) bomo natančno spoznali še

... in potem.

preostale postopke nujenja prve pomoči na taboru.

*Rok Zaletel,
načelnik kluba Čebelice*

Vod Radovedni mravljinki

V mesecu marcu smo se zaradi velikega zanimanja

za tabornike odločili, da bomo ustanovili nov vod. Sedaj nov vod šteje 12 oseb – 10 novih tabornikov, vodnico Jano in pomočnico Rebeko. Do sedaj so za nami že trije uspešni sestanki, kjer smo se naučili, kaj pomeni in kakšna sta znaka ZTS in RČM, spoznali smo kroj, narisali smo idejo za vodovo zastavico, spoznali potne znake in seveda izbrali najbolj kul vodovo ime: **RADOVEDNI MRAVLJINČKI**. Pomemben del našega druženja pa so igre (spoznavne, tekalne, skupinske ...). Na koncu sestanka se razidemo z našim vodovim pozdravom.

Na vprašanje, **kdo so taborniki, kaj počnejo in kaj bi se radi naučili pri tabornikih**, so otroci odgovorili naslednje:

MAKS LEMUT, 6 let.

»Taborniki so raziskovalci. Rad bi se naučil zakuriti ogenj s palčko in s kamnom. Želim se naučiti novih stvari, ki jih taborniki po navadi delajo.«

MIHA VIDRIH, 7 let.

»Taborniki imajo radi hribe, naravo, se radi družijo in pojejo. Pri tabornikih bi se rad naučil kuriti ogenj, postavljati šotor in narediti vozle.«

INJA TEA TAVČAR, 6 let.

LIJON JEROMEL, 6 let.

»Taborniki so ljudje, ki taborijo v naravi. Taborniki taborijo, pljujejo s kanujem, potujejo, pojejo pesmi, postavljajo šotore, kurijo ogenj, plešejo, se igrajo družabne igre, pospravljajo. Pri tabornikih bi rad spal v šotorih, plul s kanu-

jem, zvečer kuril ogenj, potoval, hodil po gozdu, pel pesmi. Naučil bi se rad zakuriti ogenj in postaviti šotor.«

NANA MARGUČ, 6 let.

FILIP GORIČANEC, 7 let.

»Taborniki so ena skupina, ki raziskuje naravo in okolje in živali. Pri tabornikih bi se rad igral zunaj igre, rad bi spoznaval nove živali in gozd in spoznaval, kako živeti z naravo.«

LINA ORAŽEM, 7 let.

»Taborniki imajo radi živali, gozd in rastline. Taborniki se igrajo, poslušajo, hodijo na izlete, radi se učijo in pomagajo drugim. Rada bi se naučila večšine tabornikov in da bi pridobila zeleno rutko. Rada bi šla na poletni tabor.«

TIM KASTELIC, 6 let.

TANAŠ ŠAVNIK KALČIČ, 6 let.

»Rad bi se naučil, kako se tabori.

Taborniki so – bi rekel, da greš na dolg izlet, potem pa se utaboriš in si poiščeš hrano, če pa jo imaš s sabo, poješ to, ki si jo prinesel. Taborniki niso z avtomobili, pa motorji, pa to, kar onesnažuje zrak. Rajši grejo v gozd in so v gozdu. Če imaš mogoče oziroma če si žejen, pa si lahko poiščeš kakšen ribnik, če pa imaš za piti s seboj, pa popiješ to, kar imaš s seboj. Taborniki so prijatelji od živalic in jih ne ubijajo. Rad bi se naučil, kako zakuriti ogenj, da bi prepoznal, kakšno bo vreme. Zanima me, kakšne so lisice, pa še zanima me, kakšni so v gozdu medvedi in kako jedo medvedi. Pa zanima me, kakšne so maline v gozdu, zanima me še, kje rastejo jagode. Rad bi probal tudi plezati po drevesih in se metati iz veje na vejo. Če ne bi mogel doseči vej, bi vrgel vrv in se z njo metal od veje do veje.«

GAJA ROGELJ, 6 let.

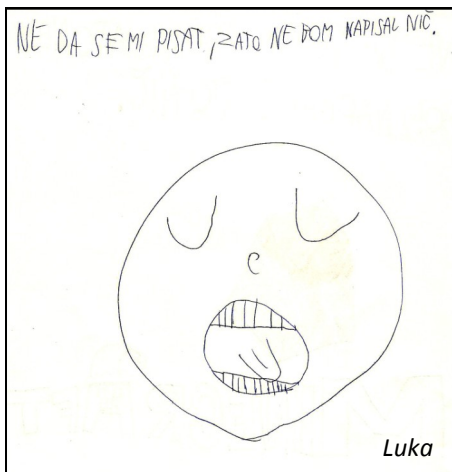
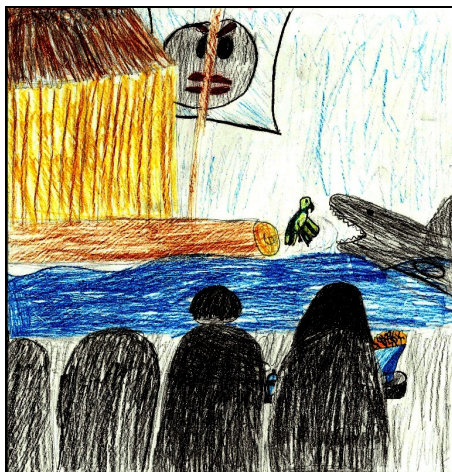
Vod Feniksov red

kov, ki jih bomo v večji meri prežive-
veli na prostem.

Andreja, vodnica

V letošnjem letu se je naš vod preimenoval iz Eko sončkov v Feniksov red. Dobili smo tudi pomočnika Simona, ki smo ga bili vsi zelo veseli. Iz začetnih šestih vodovih članic smo letos v vod sprejele tudi pet fantov.

Fantje so še dodatno popestrili naš vod. Člani pridno in redno obiskujejo vodove sestanke. Glede na različno (pred)znanje je v letošnjem letu poudarek predvsem na ponavljanju taborniških znanj in veščin. Najraje se igrajo zunaj, ne marajo pa pisati člankov J. Prav tako se redno udeležujejo akcij, ki potekajo v sklopu rodu ali zunanjih rodov. Do konca taborniškega leta je le še nekaj sestan-

Počitnice

Med počitnicami sem šla v kino gledat KINTOKI. Bilo mi je zelo všeč. Posnet je po resnični zgodbi. Še si želim takih filmov.

Tinkara, Feniksov red

Med počitnicami sem plaval v Atlantisu, krpjal, raftal in drsal v Bohinjski Bistrici in tekel in smučal na smučeh. Enkrat sem bil na razstavi Da Vinci.

Gašper, Feniksov red

Med počitnicami sem se imela lepo. Večinoma sem brala knjigo Gospodar prstanov: Stolpa. Z atijem in sestrico pa smo šli vsak dan ven na igrišče. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo postavljali ptičjo hišico. Bilo je zelo zabavno. Še si želim takih počitnic.

Tia Nina Tavčar, Feniksov red

Med počitnicami sem bila v Lendavskih toplicah. V petek smo imeli nočno kopanje, imela sem se fajn.

Lara, Feniksov red

Zgoraj: Timotej, Feniksov red

Spodaj: Kaja, Feniksov red

ČRTI J.B.
RCH Feniksov
Red

Črt, Feniksov red

ZIMA IN MRAVLJA

Zima sneži, mravlja pa
v mravljišče beži.
Ko ji zbeži, mravljica
v mravljišču zaspi.
Ko se zbudi,
se veselo zasmeji
in ven odhiti.

FR. Meta

Meta, Feniksov red

Tigrasti zmaji

PESEM O MRAVLJAH

Mrav pleše sem ter tja in se rad igra.
Na otroke pazi in z njimi se igra.
Mravljice so pridne, dokler skregajo se ne,
velike se smejijo,
male veselijo.

To je za mravljo veliki svet,
ki je za njega velika še smet!

Živa in Gea

LETNI ČASI

Veter piha in šumi,
listke vrtniči v zraku.

Vejice maje,
po kostanju diši.

Odpadajo listki
za dobre ljudi.

Veter piha,
Padajo tiho snežinke z neba.

Prišla je zima med nas,
Vidiš snežaka, ki veselo se smeje.

(Ni še končano)

Petra

ŠALA:

Pride policaj v slaščičarno. Natakar ga vpraša, kaj bo jedel.

Policaj odgovori, da bo jagodno torto in jogurt.

Natakar: »Nimamo jogurta.«

Policaj: »Potem bom pa čokoladno torto in jogurt.«

Natakar: »Nimamo jogurta.«

Policaj: »Potem bom pa bananino torto in jogurt.«

Natakar: »Nimamo jogurta.«

Policaj: »Potem bom pa marelično torto in jogurt...«

Natakar se razjezi in ga udari po glavi. Policaj ga odpelje na sodišče.

Sodnik pa reče: »Čisto prav ste imeli, jaz bi mu še un jogurt v glavo zabrisul!«

Jon

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

1. Na cesti ti pove, kaj delaš in kaj ne.
2. Z njo ljudje hodijo.
3. Zanj so zgrajene ceste.
4. Ugrizne te in zaradi tega lahko umreš.

Živa

OSMEROSMERKA

V mreži črk poišči naslednje besede:

tabor, ogenj, gozd, šotor, taborniki, Breza, jambor, šotorka, bivak, zastava, latrina, rutka, potni znaki .

Avtor: Jan

T	w	G	J	D	K	L	Č	C	F	G	U	O	D	X	M	M	E	R	A
E	A	R	N	Q	F	D	B	M	G	Š	O	T	O	R	G	F	S	Ž	V
R	Z	B	T	N	M	A	I	Č	N	R	G	F	O	Č	B	Ü	K	L	Y
L	I	C	O	V	X	A	O	M	A	G	E	O	K	L	F	L	O	N	J
K	O	P	E	R	V	N	T	A	Q	Š	N	I	Ő	F	G	Z	K	Ž	R
N	V	B	L	X	C	K	R	語	R	Y	J	R	F	G	A	A	I	R	U
Ž	Š	P	Z	U	R	D	F	A	N	P	M	E	H	K	J	S	F	B	A
G	O	Z	D	R	Z	E	N	T	Z	Š	O	K	R	T	N	T	U	S	B
Š	B	E	Y	F	T	Ü	B	N	T	A	A	Ž	P	O	R	A	A	N	R
W	R	w	P	K	O	F	K	L	Č	V	I	N	S	T	A	V	K	L	E
Ž	N	A	I	B	I	R	Ž	C	I	M	Ž	U	B	E	L	A	K	A	Z
E	V	Š	R	A	L	V	J	B	J	O	G	H	D	Č	N	C	ě	Z	A
Č	O	P	I	N	A	Q	M	R	A	D	F	K	G	H	Č	Ž	A	N	L
Z	R	K	O	L	T	I	R	J	T	P	M	E	D	F	A	G	O	Y	Ž
J	A	M	B	O	R	Z	X	E	A	P	O	U	I	M	A	w	M	E	N
P	K	J	L	Š	I	Č	A	V	B	F	D	Ž	I	U	O	F	A	D	I
O	P	Š	S	D	N	H	E	G	O	A	J	N	S	T	I	A	K	N	Č
B	A	G	E	Č	A	L	O	D	R	I	Č	U	G	N	A	J	R	A	M
S	A	N	A	F	G	S	I	R	N	A	R	F	A	N	I	S	O	T	A
P	V	w	P	B	O	T	A	R	I	K	T	A	Č	P	V	T	T	A	E
O	C	I	N	Z	A	R	N	M	K	U	U	V	Ž	O	M	O	O	N	T
A	M	L	A	T	I	N	I	G	I	A	D	I	O	T	A	N	Š	E	J
Š	N	E	Š	G	D	R	A	N	B	U	J	X	Z	N	J	E	G	T	H
Y	J	A	L	B	A	V	T	C	R	O	I	Č	H	I	Ö	A	L	A	K
V	A	R	U	T	K	A	Z	A	I	K	A	N	Z	←	A	K	N	A	M

Refleksija običajnega potovanja z javnim avtobusnim prevozom po Ljubljani

Ko pozimi premražen čakam na avtobus, in vljudno smalltalkam o vremenu s sošolko, katere ime na se resnično ne spomnim, vedno znova ugotovim, kako pozimi tudi avtobusi niso to, kar bi morali biti.

Dvojka do faksa je prenapolnjena z jeznoritimi babicami, dekletti iz zdravstvene in ekonomske, vroče je, voznik veselo vrti radio Veseljak. V tem trenutku boste bržkone porekli: »Nehi jokati in si ufuri bajk.« Žal vas moram takoj postaviti pred dejstvo, da sem en navaden razvajen model, ki se, dokler se temperature ne dvignejo nad humanih 10 °C, odpoveduje vsem prevoznim sredstvom brez najmanj štirih gum in sten. Štos je v tem, da imam avtobuse in javni prevoz v splošnem resnično rad. Usedeš se ob okno, gledaš razgled in razmišljaš še bolj intenzivno, kot to počneš pod tušem. Razen seveda, če propagandni mojstri LPP avtobusov po dolgem in počez ne zalepijo z reklamnimi »saj-se-vidi-čez« folijami, potis-

kanimi z reklamami za poli salamo in zavarovalnice. Od ljubljenega pogleda na ljubljanske ulice tako ostane le meglena mreža in pogled načne begati po notranjosti avtobusa.

Ne skrbite, drago ljudstvo, obstaja rešitev – digitalne table za stare in mlade. Če je digitalno, je moderno. Moderno je pa zagotovo fino, mar ne? V preteklem tednu sem se nesebično žrtvoval in redno spremljal članke ter obvestila na dotičnih tablah. Nisem bil razočaran. Poleg nekaj, priznam, povsem normalnih novic, sem tako na primer izvedel, da z likanjem pokuriš 250 kalorij, da se izraelski premier iz varčevalnih razlogov odpoveduje sladoledu, da Britanke porabijo več kot tri ure tedensko za ličenje in da Jim Carrey rad preseneti. Obvešččen sem bil o skrivni poroki Janet Jackson, treh različnih novicah o Kim Kardashian in o obvladovanju besa Lindsay Lohan pri Charlieju Sheenu.

Manjkali niso tudi uporabni nasveti za vsakdan. Zdaj na primer vem, da so menstrualne bolečine normalen del cikla, da oljčno olje lahko uporabim ne le za sijočo kožo, temveč tudi za,

bradatega moškega, kot strah zbujajočega in ki veselo vsiljuje točke zvestobe in brivske aparate vsem, ki pridejo mimo. Ne dajte se bradateži, brade so seksi.

citiram, »naoljenje grla potencialnim smrčanjem« in da moram zobovje za bleščeč sijaj ščetkati s sodo bikarbono. Mimogrede, zobozdravniki to seveda odsvetujejo, saj škodi sklenini. Ne delat tega.

Briljantne in informativne članke dopolni nepogrešljivi horoskop. Ta teden sem bojda prav po materinsko skrben, zato bom skrbno skritiziral še reklame, ki se predvajajo na teh digitalnih zakladnicah znanja. Na primer tisto za Mercator, ki prikazuje

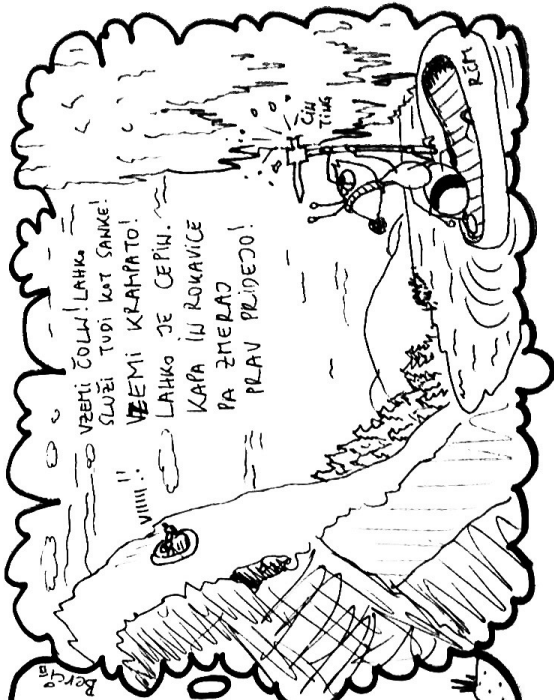
Piko na i tem čarobnim zaslončkom postavijo sms sporočila potnikov, ki se po lirikalnosti, pravopisju in globočini brez težav kosajo s katero koli izjavo vaškega pijančka. Kolesa na busu se vrtijo okrog in okrog, pogledi ostajajo prikovani na digitalno magijo, ljudstvo je zadovoljno. Kruha in iger.

Za Mravljinček iz avtobusov št. 2, 6, 7, 9, 11, 12, 19, 20 in 27, Jaka Pipan

**PROSTOR
ZA VAŠ
OGLAS?**

*Ja, kaj še čakate ...
... naslednji
Mravljinček izide, ko
se nabere
dovolj prispevkov.*

VIIIIII !!
 VZEMI ČOLLI! LAHKO
 SLOŽI TUDI KOT SANKE!
 VZEMI KRAMPATO!
 LAHKO JE CEPIN.
 KAPA IN ROKAVICE
 PA ZMERAJ
 PRAV PRIDEJO!

VREME JE
 TAKO ČUHO,
 DA HE VET,
 KAJ NAD
 VRTIEM
 NA TELET!
 NIČ
 LAŽJEGA!

CRN PA
 BFCU III/2013

COLLI?
 MOTIKA?
 SEKIRA?
 KRAMPATA?
 SHUŽI?
 SPYKE?
 PEREŽE?
 KAPA?